

Håndelag

- 214 træsnitteri
- 216 farvning af stof
- 218 silketryk
- 219 lejrbaalskappe
- 220 tovværksarbejde
- 223 rebslagning
- 224 vævning
- 226 horn og ben
gipsmaske
- 227 gasbeton
- 228 ler
- 229 milebrænding
- 230 stearinlys
- 231 tinstøbning
- 232 læder
- 234 papirklip
- 235 drageflyvning
- 236 ungarsk vandmand
lasso

Træsnitteri

Skarpt værktøj er nødvendigt for at snitning i træ kan lykkes. Desuden er skarpt værktøj sikrest. Det vigtigste værktøj er: dolk, huljern, stemmejern og sav.

Hovedreglen er at det stykke træ der snittes i, skal være fastspændt. Pas altid på ikke at være for tæt på andre og hold rigtigt på værktøjet.

Det er ikke ligegyldigt hvilken træsort

der bruges – den må hverken være for hård eller for blød. Bøg og ask er rare at arbejde med, men de hører begge til de hårde træsorter. Ahorn er lettere at arbejde i, kastanje, birk og røn er også velegnede. Det er lettest at skære i frisk træ. Færdigt arbejde bør smøres med linolie, så det tørrer langsomt, ellers opstår der let vridding eller sprækker.

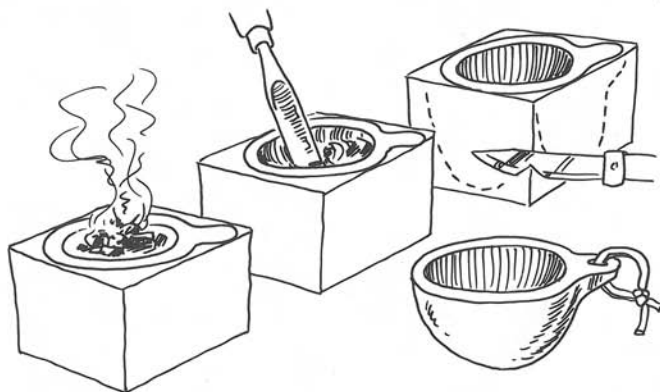
Det er en god idé at starte med små lette ting. Det kan være patruljedyr eller totem ud af en pæn tyk træstump eller patruljenavnet i et bræt (tegn bogstaverne med blyant før snitning).

Mugge

Materialer: træstykker af ask, ahorn eller birk, dolk, huljern, gløder og sandpapir.

Læg gløderne på træstykket, blæs forsigtigt på det hele tiden og skrab træet væk efterhånden som det bliver forkullet. Når hullet har fået den ønskede størrelse, pudses med sandpapir. Derefter startes tilsnitning af ydersiden.

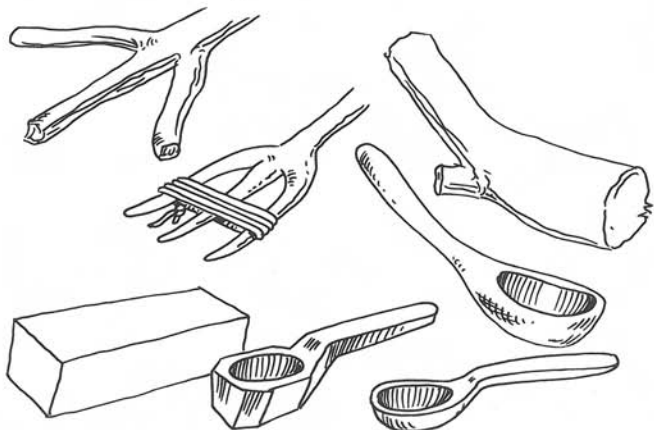
Denne teknik kan også bruges til andre ting.

Vandrestav

En vandrestav kan dekoreres på mange måder. Der kan snittes navn, patruljetotem eller mønstre, som først tegnes op med blyant. Skal der være farver på, kan vandfaste farver bruges. Staven kan også dekorerer med tovværk.

Primitive spiseredskaber

Birk, bøg, ask og elm egner sig bedst til dette formål.

Ske

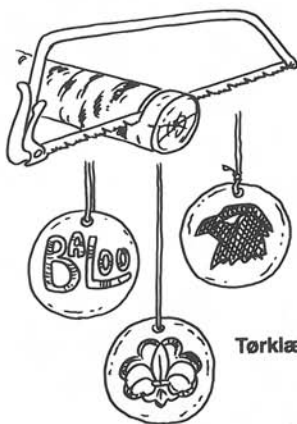
En ske kan skæres ud af en gaffelgren. Ahorn er bedst.

Gaffel

Hertil bruges en gaffelgren som snittes til. Bind "tænderne" sammen og put gafflen i kogende vand. Når den tørrer, vil den holde formen.

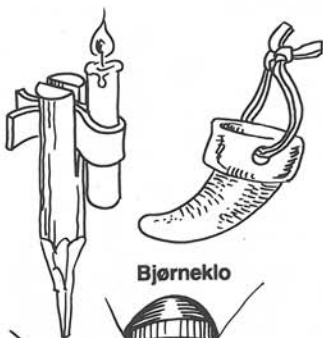
Ideer

Af en birkegren med diameter på 10-12 cm kan der skæres skiver. Disse kan dekoreres med patuljedyr eller navn og hænges på væggen, eller man kan bore hul i og bruge dem som lysestager.

Tørklædering

Lysestage

Bjørneklo

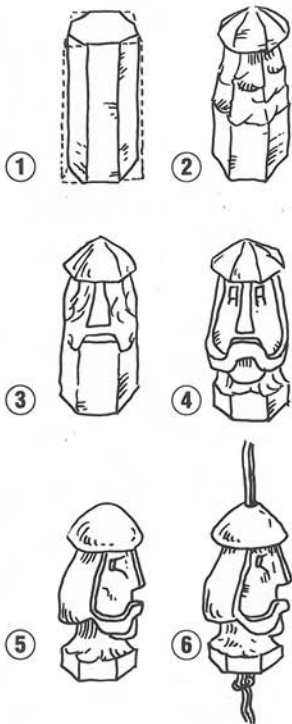

Barmdasker

Når man skal skære figurer i træ, begynder man med at snitte i grove træk, så blot omridset af figuren dannes. Inden der startes på enkeltheder, er det godt at afmærke disse med blyant. At udskære enkeltheder kræver tålmodighed. Snit små fliser af gangen.

Barmdaskeren laves af et stykke egetræ på 2,5 x 2,5 x 25 cm.

Til sidst skæres hovedet helt fri fra klodsen. Der bores et hul på 3 mm gennem hovedet til en lædersnøre.

Barmdaskeren skæres af en pind, hvor man laver ansigtet i den ene ende og benytter resten som håndtag.

Farvning af stof

Stof kan farves på forskellige måder og med forskellige slags farver.

Fælles for de forskellige måder er at stoffet der anvendes, skal være fri for appretur (stivelse). Vask stoffet før det

skal farves og brug ikke skyllemiddel. Stoffet må ikke være strygefrigt og må ikke indeholde syntetiske garnere. Bomuldsstoffer som lagenlærred, undertøj, T-shirts og frotté er gode stoffer at arbejde med.

Viklebatik

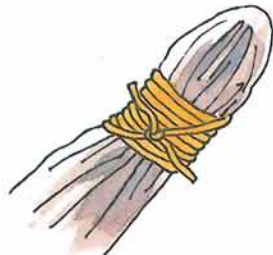
Idéen med viklebatik er at nogle partier af stoffet dækkes, så de ikke modtager farve.

Batikfarver købes hos materialist eller i hobbyforretning. Der findes flere slags, så læs brugsanvisningen godt.

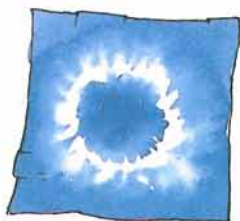
Almindelige stoffarver (Dylonfarver) kan bruges. De er ikke så dyre som batikfarver, men heller ikke så lys- og vaskeægte.

3. T-shirten kommer i koldt vand.

1. T-shirten dækkes hvor der ingen farve skal være.

4. Afdækningen fjernes.

2. T-shirten kommer i farvebadet.

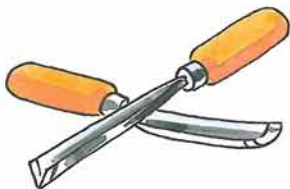

5. Nye afdækninger kan laves og T-shirten farves igen, så den bliver flerfarvet.

Vask altid nyfarvet stof godt inden det skal bruges, og vask det altid for sig selv de første gange efter farvning.

Stoftryk

Med stoftrykfarver er der mange muligheder for at lave sjove dekorationer. Farverne købes hos en materialist eller i en hobbyforretning. Køb altid det samme mærke, så farverne kan blandes. Hvis man køber sort, hvid, ægterød, ægteblå og gul, kan alle nuancer laves. Køb de stoftrykfarver der kun kræver strygning som efterbehandling for at farven bliver holdbar.

Linoleum kan bruges til at trykke med. Klodser kan købes færdigudskårne, men også uden udskæringer. Med specielle linoleumsknive skæres motivet ud. Lav en skærekasse, så fingrene er mindre udsatte.

I stedet for linoleum kan en stor kartoffel eller andre grøntsager og frugter bruges.

Løg og grøn peber

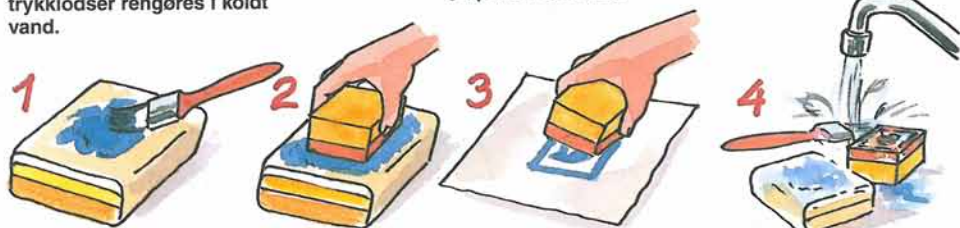
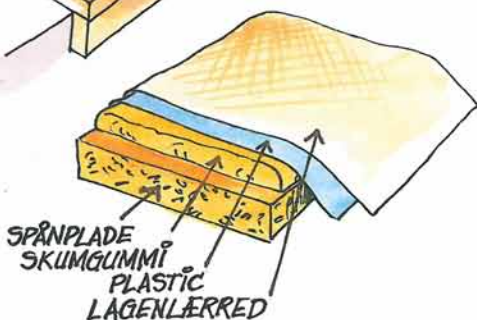
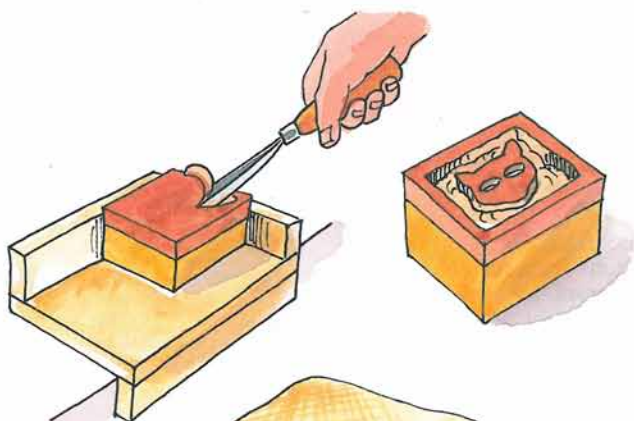

For at gøre det nemmere at trykke og for at spare på farven, kan man lave en stempelpude.

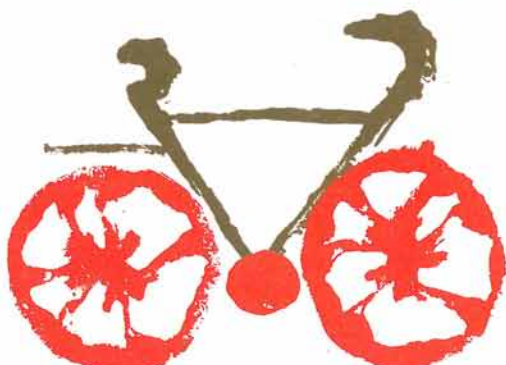
En træplade beklædes med et stykke skumgummi på ca 1 cm's tykkelse. Ovenpå lægges et stykke plastic. Til sidst betrækkes med et stykke glat, godt udvasket lagenlærred.

Emnet der skal trykkes på, skal være glattet godt ud og ligge på et sugende underlag, fx aviser der lægges plant og uden skarpe kanter. Hvis der trykkes på bluser, så husk at lægge en avis mellem for- og bagstykke.

1. På stempelpuden kommes farve som fordeles med en blød pensel.
2. Klods, grøntsag eller lignende duppes i farven.
3. Der trykkes på emnet.
4. Stempelpude, pensler og trykklodser rengøres i koldt vand.

Bladselleri

Tomat, gulerod og bladselleri på tværs og på langs

Stjernefrugt og stilk med blade

Silketryk

Silketryk kaldes også serigrafi. Ved silketryk presser man farve igennem et stykke silke eller nylon der er udspændt på en træramme. Maskerne i silken er lakeret til, der hvor der ingen farve må komme.

Først laves trærammen. Den skal være større end det motiv der skal trykkes. På rammen udspændes silken, og den fastgøres med hæfteklammer. Kanten lukkes med frysetape.

Tegn det ønskede motiv på et stykke papir og klip det ud. Det limes på silken med vandopløselig lim.

Shellak stryges over silken og det påklistede motiv. Sørg for at komme helt ud til alle kanter og i alle hjørner.

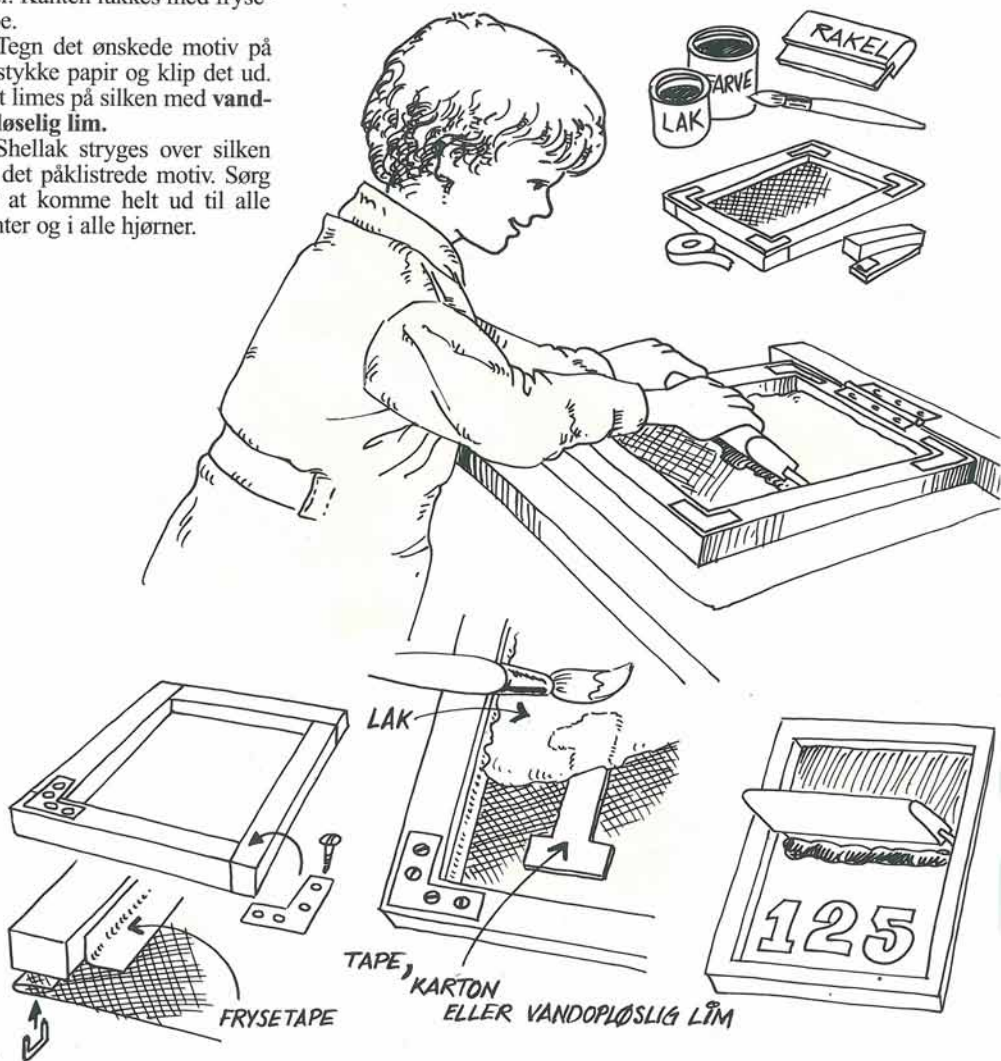
Når lakken er helt tør, fjernes det påklistede motiv forsigtigt. Rester af lim fjernes med koldt vand.

Nu kan der trykkes. Det der skal trykkes på, lægges på nogle aviser og glettes ud. Husk avis imellem for- og bagsiden hvis det er en bluse.

Rammen lægges over og holdes fast – eventuelt med et par skruetvinger.

Farven (stoftrykfarve) anbringes i den ene ende af rammen og med rakelen (en gummiliste med håndtag) eller et stift stykke karton trækkes farven henover motivet.

Efter brug vaskes farven af rammen i koldt vand. Rammen kan bruges mange gange.

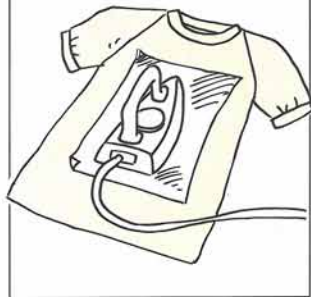

Maling på stof

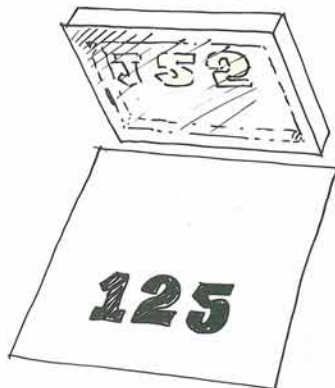
Stoffarver kan også bruges til at penselmale med.

Navne og figurer kan tegnes på stoffet og derefter males. Man kan købe specielle stoffarveblyanter.

Det malede tåler vask hvis det bliver strøget. Husk at lægge et stykke bagepapir mellem stof og strygejern.

Det er nemt og sjovt at lave silketryk på fx T-shirts til specielle lejligheder. Eller patruljen kan trykke sit bomærke på patruljekasse, stander og andet udstyr.

Lejrbålskappe

Af et stort tæppe eller to mindre kan der laves en lun lejrbålskappe.

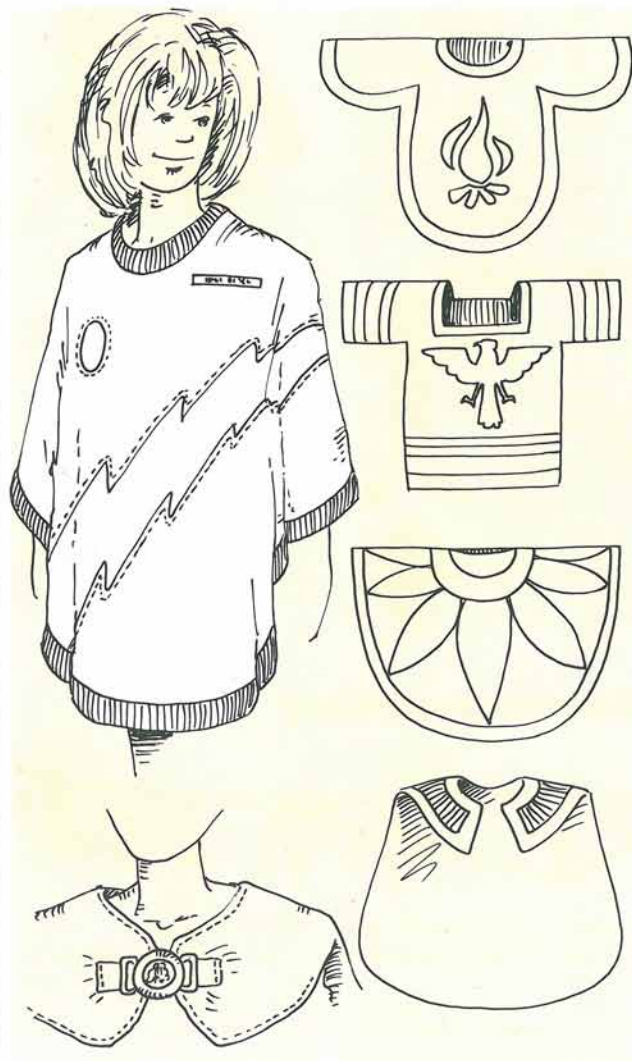
Dekorationer der viser patruljenavn, totem eller lignende, kan males på eller sys af filt og skindrester.

Det er en god idé at sætte et stort stykke skind der hvor

siddestykket er. Det isolerer godt mod kulde fra jorden.

Gamle lejrmærker, byttede mærker, duelighedstegn osv kan gøre kappen til en hel "dagbog".

På indersiden af kappen er det godt at have en lille lomme. Deri kan være fx en sangbog.

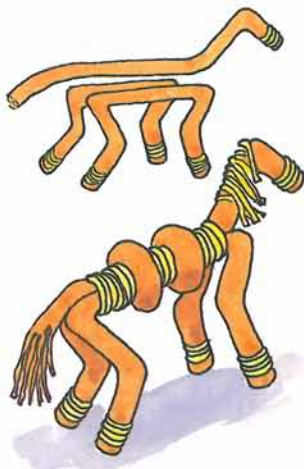
Tovværksarbejde

En ridende spejder

Materialer: 3-slået sisal, sejl-garn, ståltråd (1 mm), en prop og skindrester.

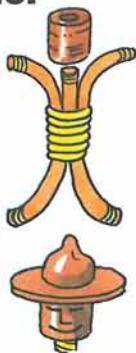

Ved hjælp af ståltråden bliver det muligt at bøje tovet i den ønskede facon. Sådan sættes ståltråden i: lav en almindelig takling i den ene ende af tovet. Drej tovet rundt om ståltråden og den vil glide ind midt i tovet. Klip ståltråden af og lav en takling i den anden ende.

Tovspejder

To stykker tov på 20 cm og et på 13 cm forsynes med ståltråd. De tre stykker samles med en takling. Bor hul i prop-pen og træk den på som hoved. Ting som hat og tørklæde laves af skindrester.

Tovhest

3 stykker tov på 25 cm forsynes med ståltråd og samles med en takling på midten. Dette erestens krop.

Halen laves ved optrævling af tovet. Manken er en tusindbensplattung der sys påestens hals.

Sadlen er to kordelstrop- per skubbes ind over kroppen. Lav dem først når kroppen er færdig, så de kommer til at passe ordentligt.

Kordelstrop

Tovet der bruges, skal være treslået og 4 gange så langt som omkredsen af den ring man vil lave. De tre kordeler skilles. Der bruges en kordel til en strop.

1. Lav en ring. Drej kordelen ind i sig selv.
2. Kordelen snos rundt, så tovet gendannes. Drej kordelen omkring sin egen længdeakse for at undgå optrævling.
3. Der slutes med enkelt knude og indspjelsning. ønskes "usynlig" samling, halveres kordelerne før knobet bindes. Efter strækning af ringen, afskæres de garnender, der stikker ud.

Abehånd

Til en to-slået abehånd bruges to svarende til 8 gange omkredsen. Følg tegningen nøje.

Stram til sidst op, så knobet bliver pænt. I tyndt garn kan abehånden bruges til en nøglering. I tykt tov kan den bruges som knap sammen med en øjesplejsning.

Tusindbensplattung

Et stykke sejlgarn lægges dobbelt, og der bindes en knude i hver ende.

Enderne fastgøres, så garnet kan holde stramt. Garnene holdes fra hinanden med en pind

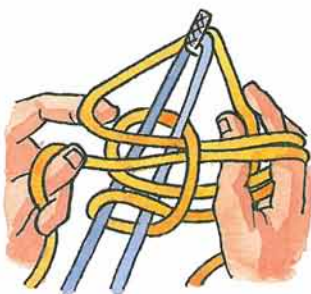
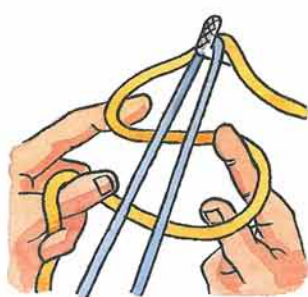
ved knude A.

Hamp eller sisal tvindes op i garn og fastgøres med slyngestik omkring snorene. Skub hele tiden sammen op mod knude B.

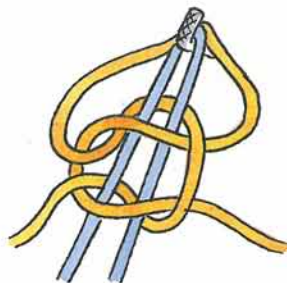
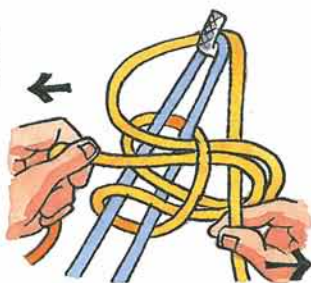
Knytning

Knytning er en gammel sømandshobby. Knyttearbejdet skal fastgøres til en skruetving-

ge eller en knytteplade. Personen der knytter, har en krog fastgjort til en snor om livet for at kunne stramme trådene.

Prøv med flere tråde. Der kan laves urremme, bæltter og tasker – kun fantasien sætter grænser.

Måtter

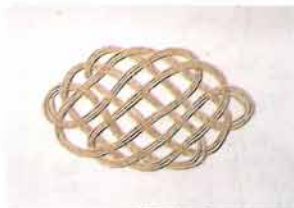
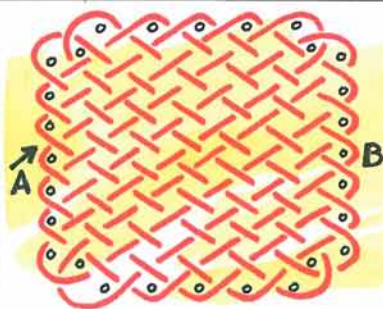
Måtter fremstilles lettest på et sømbrædt. Brug savsnor til øvelse.

Den lille måtte er 12 x 18 cm. Der bruges 6,5 meter til 3 omgange.

Den store måtte er 14 x 20 cm. Der bruges 14 meter til 3 omgange.

Prikkerne forestiller søm. Find midten af snoren. Læg den ved A. Følg pilen fra A. Kø 1½ omgang med hver snorende.

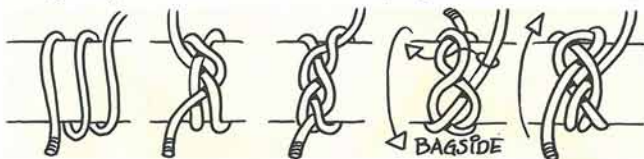
Snoren føres over, når strengen er ubrudt, og under, når strengen er brudt.

Tresidet tyrkerknob

Tyrkerknob kan bruges til mange ting.

Det laves lettest på en rundstok, fx på knobmaskinen.

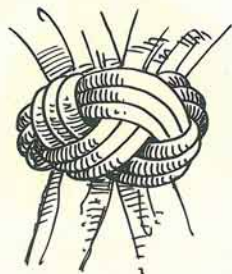

1. Der lægges to tårn rundt om en rundstok.
2. Tæmpen (den korte ende) lægges i en bugt ind over den mellemste tårn, og langtovet føres igennem.
3. Langtovet føres videre, først over, så under.
4. Bagsiden. På ny er den venstre tårn lagt i en bugt over den højre. Langtovet føres

først over, så under.

5. Langtovet føres ind ved siden af tæmpen. Langtovet følger nu knobbet 2, 3 eller 4 gange.

Efter første runde kan knobbet tages af rundstokken og flades ud til en bordskåner. Hvis det vrides og strammes kan det omdannes til en skål eller en lystestage.

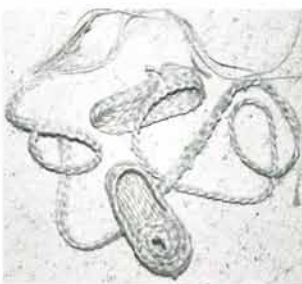

Sivsko

Sivsko kan fremstilles af toslået sisal. Skær 12 stykker på 7 meter (ca størrelse 39-40 i sko). Del snorene i 3 bundter med 4 i hver. Gør dem fast til et dørhåndtag.

Så starter flettedansen. En spejder ved hver bundt og en til at stramme og dirigere fletningen.

Flettedansen

Sålen

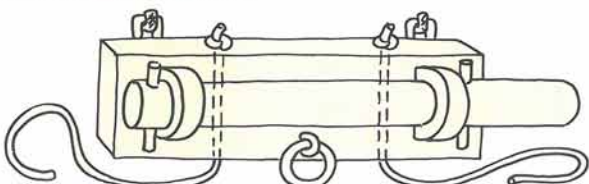
De første 36 cm fletning lægges sammen flade mod flade og sys sammen med dobbelt sejlgarn og en krum nål. Fortsæt med at lægge fladen til og sy fast indtil sålen passer.

Overdelen

I tå-enden af sålen føres fletningen op og sys kant mod kant på den yderste sålomgang. Efter 3 omgange sys en flad spiral som danner overlæderet. Først til sidst klippes enden af.

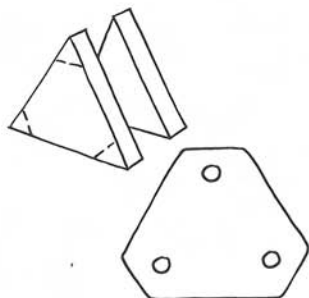
Knobmaskine

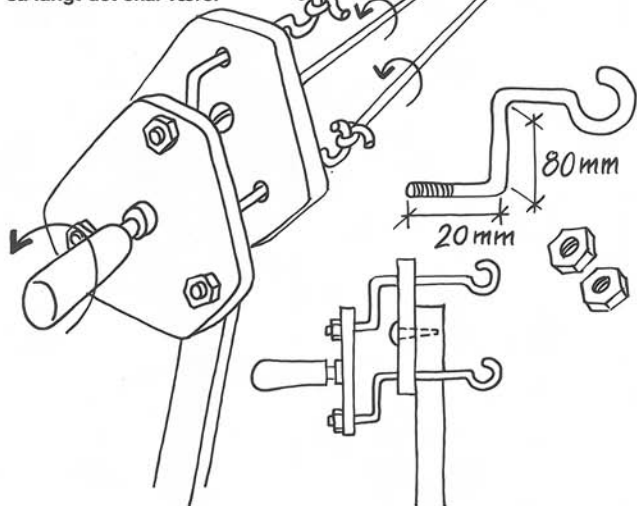
En knobmaskine er god til indøvning af knob og stik.

Rebslagning

Kraftige reb kan fremstilles ved sammensnoning af tyndere reb. Dette gøres på en rebslagningsmaskine.

Tegningen er gjort kortere end nødvendigt. Rebet kan laves så langt det skal være.

Opstilling

Slå en pæl i jorden og gør rebslagningsmaskinen fast hertil. Skær ni stykker høstbindegarn på 15 meter. Bind tre stykker fast i hver krog. Træk snorene tre og tre igennem styrebrættets huller. Stram alle snore lige meget og bind dem til svirvelens ene øje. Svirvelens andet øje fastgøres til en spejder med en snor.

Bygning

Møbelpladen og krydsfinérpladen saves til trekantede med afskårne hjørner. De tre huller bores helt ens med et 4 mm bor. Møbelpladen skrues på lægten. Midt i finérpladen fastskrues håndtaget. Jerstråden bøjes lidt mere end 90 grader, så den ikke skraber imod.

Drej gevind i den ene ende af jerstråden. Sæt tråden i hullerne, og bøj krogene. Sæt spændeskive og to møtrikker på gevindet. Tildan styrebrættet og bor de tre huller.

Materialer

- 1 lægte
- 1 stor svirvel
- 2 meter reb
- styrebræt (500 x 100 x 12 mm)
- møbelplade (230 x 230 x 20 mm)
- krydsfinér (230 x 230 x 10 mm)
- 3 stk jerstråd (300 mm/4 mm)
- 1 gammelt håndtag fra en fil
- 6 møtrikker og 3 spændeskiver
- sav og bor
- høstbindegarn eller sisal.

Vigtigt

Den der arbejder ved styrebrættet, skal styre drejning, stramning og bankning. Køres der for hurtigt, vil tovet kinke (lave buler). Efter kort tid vil svirvelen begynde at dreje, og tovet dannes. Bank med styrebrættet, så tovet bliver fast.

Når styrebrættet når hen til maskinen, er tovet færdigt. Skær det frit, og lav en spansk takling i begge ender af tovet. Giv det en tur som et sippetov. Det vil få spændingerne i tovet til at fordele sig.

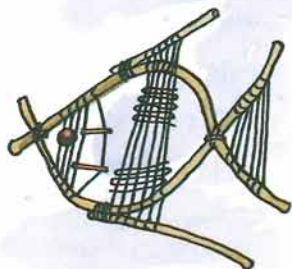
Fremstilling af reb

Drejes tovmaskinens håndtag højre om, bliver tovet venstreslået (S). Venstredrejning giver højreslået (Z) tovværk.

Tre spejdere betjener maskinen. En spejder ved svirvelen for at stramme og slække tovet under arbejdet. Tovet bliver kortere end snorene. En spejder til at dreje maskinen. En spejder til at bruge styrebrættet.

Vævning

Gaffelgrene eller letbøjelige grene (pil, hassel, røn) bundet i facon kan give nogle flotte rammer til at væve på. Trendtråd spændes ud mellem grenene. Husk altid et lige antal. Alle mulige materialer kan anvendes til at væve med: garn-, tov- og snorerester, tang, bark osv.

På en primitiv opretstående væv er trendtrådene øverst monteret på en bom, og nederst er trådene samlet i bundter. Disse bundter holdes nede ved hjælp af sten med hul i.

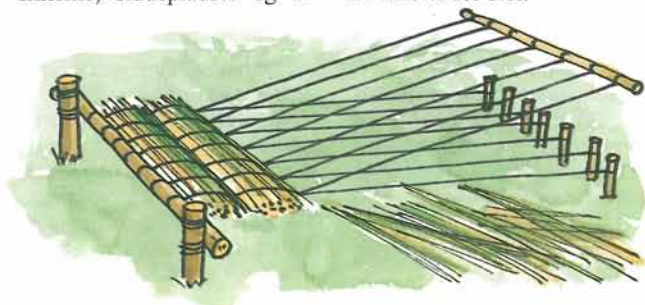
Måttevævning

Måtter kan væves af flere forskellige materialer: halm, græs, bregner og granris.

Måtter kan anvendes til læskærme, siddepladser og af-

skærmning ved huggeplads.

Ved brug af kortstræet materiale skal man passe på at afstanden mellem vævesnorene ikke er for stor.

Cykelhjulsvævning

Et gammelt cykelhjul befris for eger, slibes og males.

Hullerne hvor egerne har siddet, nummereres, brug eventuelt også ventilhullet, så der bliver et ulige antal.

Er der f.eks. 37 huller, sættes trendtråden fast i hul nr 19. Tråden føres videre til hul 1 og 2. Herfra videre til 20 og 21. Rækkefølgen bliver herefter: til 3 og 4, til 22 og 23, til 5 og 6, til 24 og 25, til 7 og 8, til 26 og 27, til 9 og 10, til 28 og 29, til 11 og 12, til 30 og 31, til 13 og 14, til 32 og 33, til 15 og 16, til 34 og 35, til 17 og 18, til 36 og 37.

Der afsluttes ved at trendtråden, der kommer fra hul 37, trækkes ind til midten. Trendtråden føres rundt i samlingspunktet nogle gange, før vævningen starter. Vævematerialet kan være garnrester, klude klippet i strimler m.v.

Perlevævning

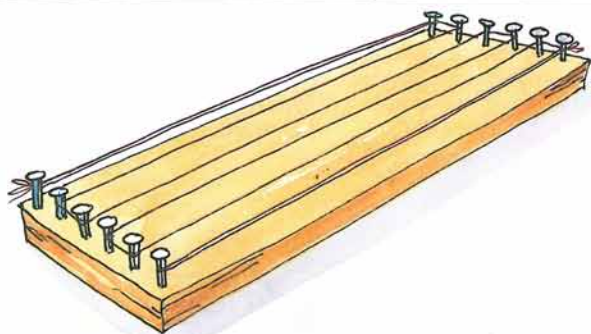
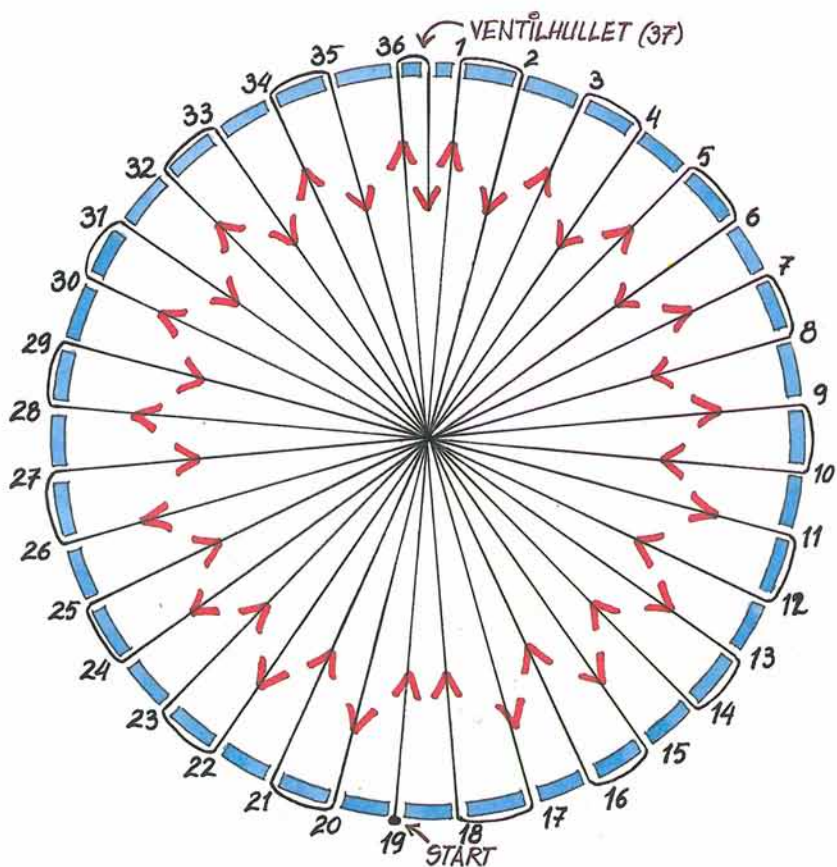
En nem og billig perlevæv laves af et hvølet bræt hvori der er slået søm.

Væven skal være et godt stykke længere end det færdigvævede arbejde.

Trendtråden spændes stramt op. Dobbelt tråd i siderne.

Islættråden – den tråd perlerne sættes på – må ikke være tykkere, end at den kan komme gennem perlerne to gange.

Islættråden bindes først fast på den yderste trendtråd. Perler sættes på islættråden

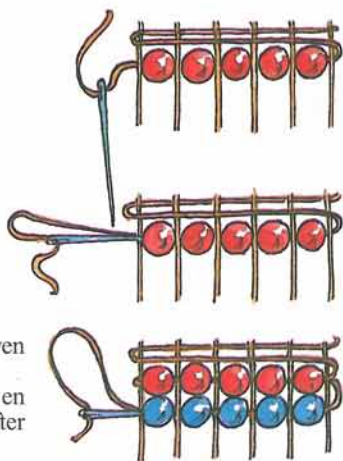

og føres **under** trendrådene og op i mellemrummene. Islætråden føres nu tilbage **gennem** perlerne – over trendrådene.

Når vævningen er færdig,

klippes trendrådene af væven og bindes sammen to og to.

Perlearbejdet kan sys på en skindrest eller på stof, alt efter hvad det skal bruges til.

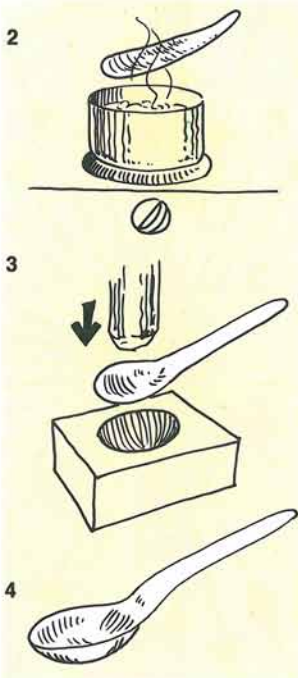
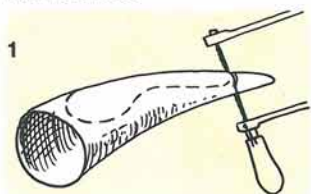
Horn

Horn er et hårdt og stærkt materiale i normal tilstand. Ved kogning i vand bliver det bøjeligt og let at arbejde i.

Hornske

Fremskaf et kohorn. Tegn en ske på hornet. Brug hornets naturlige kurve. Sav stykket fri og anbring det i kogende vand. Når det er blevet blødt, tages det op og skæres i facon. Gentag eventuelt opvarmningen flere gange. Skeens skålform frembringes ved at presse den varme ske ned i en form.

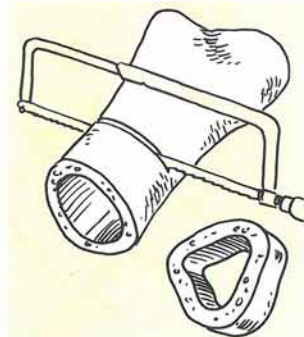
Flotte knapper kan laves på samme måde.

Ben

Marvben, udskåret i passende størrelse, kan bruges som tørklædering. Benet koges i vand tilsat soda og en hel teskefuld alun pr liter. Benet udvandes flere gange og bleges nogle dage i sol og fri luft.

Dekorer med en fil eller brænd et mønster ind i. Polér til sidst benet med specielt polérmiddel til ben/horn (kan købes i hobbyforretninger).

Gipsmaske

En gipsmaske fremstilles af gipsgaze (købes på apotek). Desuden bruges vaseline og eventuelt frysefolie.

Bind håret op, og smør ansigtet ind i vaseline. Vær omhyggelig ved øjenbryn og skæg. Små stykker frysefolie kan bruges disse steder.

Klip gipsgazen til i passende stykker efterhånden som de skal bruges. Dyp stykkerne i en underkop med vand og lad dem dryppe af inden de lægges på ansigtet. Begynd med at ramme ansigtet ind.

Læg gipsstykker over hele ansigtet. Til næsen bør stykkerne være mindre, så er det lettere at forme dem. Lad øjnene være frie og pas på ikke at dække næseborene. **Modellen skal kunne trække vejret.**

Gasbeton

Gasbeton er et byggemateriale der laves i forskellige størrelser. Det er velegnet til fremstilling af skulpturer, buste og relieffer.

Begynd med enkle figurer eller skulpturer. Gasbeton er porøst og knækker nemt, så vær forsigtig i begyndelsen. Lær materialet og værktøjet at kende før de store opgaver.

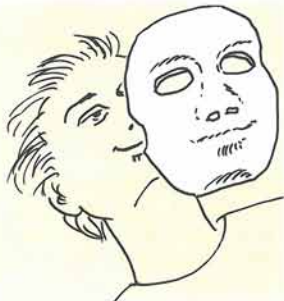
Gasbeton kan males med lakfarve, limfarve eller plasticmaling hvis den skal stå inde. Skal den stå udenfor, vil den suge regnvand og blive frostsprængt hvis den ikke bliver beskyttet. Den kan mættes med et facadeimpregneringsmiddel (spørg i et byggemarked).

En del støv kan undgås ved at lade gasbetonen suge vand inden arbejdet påbegyndes.

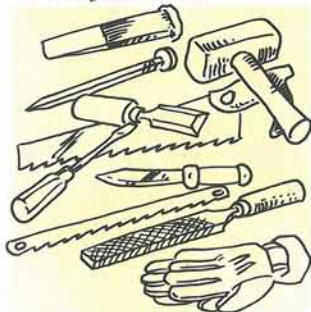
Skal masken bruges til ophængning, kan øjnene dækkes. Her er det bedst at bruge trekantede stykker. For at opnå en stærk maske, skal der lægges 2-3 lag på. Det er vigtigt, at modellen ikke bevæger ansigtet, mens masken tørrer.

Tørretiden er ca 10 minutter. Når masken føles tør og hård, kan den tages af. Start med at løsne masken i siderne og ved hårkanten. Få modellen til at lave grimasser – så slipper den lettere. Vask ansigtet med lunkent vand. Mal masken med Allak.

Værktøj

- hammer, mejsel
- speciel grov sav
- kasserede stemmejern
- knive, dolke
- skruetrækkere
- grove file
- nedstrygerklinger
- groft sandpapir
- arbejdshandsker.

Ler

Ler er et herligt materiale at arbejde med. Der er mange muligheder og forskellige teknikker.

Ler købes i en farvehandel, hobbyforretning eller på et teglværk. De almindeligste lertyper er rødler og blåler.

Hvis et stykke lerarbejde skal være holdbart, må det brændes. Hvis brændingen foregår i en mile eller en anden form for primitiv "ovn" er blåler bedst.

Ler skal altid opbevares godt indpakket i plastic og på et køligt sted.

Med en skæretråd er det nemt at skære skiver af en stor blok.

Æltning

For at gøre det færdige lerarbejde stærkt æltes chamottemel (brændt, knust ler) i. Der kan tilsættes 1 del chamotte til 3 dele ler.

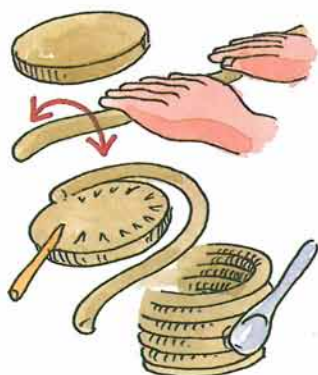
For at undgå lufthuller i leret slås den færdigæltede lerklump hårdt i bordet nogle gange.

Trykketeknik

Små ting (krukker, hoveder og lignende) er nemme at trykke, presse og trække ud af en klump der er sat på en tommelfinger. Det færdigmodellerede lerarbejde skal helst være lige tykt over det hele, så sprængning under brændingen undgås.

Pølseteknik

Større ting (krus, krukker, skåle) pølses op. Der startes med en flad bund der ikke må være tykkere end de pølser der bruges.

Rundt i kanten hvor pølserne skal sidde, ridses med en tynd

strikkpind. Pølserne ridses også og sættes på bunden. Der glatte både ud- og indvendigt med en teske. Fortsæt til den ønskede størrelse er opnået. Husk at ridse og glatte for hver omgang.

Tørring

Alle lerting der brændes, skal være gennemtørre. De bedste resultater opnås hvis lertingen får lov til at tørre

langsomt. Stil tingene på en træplade og læg et stykke plastic over. Efter nogle dage fjernes plasticen, og leret tørrer videre.

Milebrænding

Inden milebrændingen påbegyndes, er det vigtigt at have de ting parate der skal bruges.

100-150 stk græstørv, ca 50 cm lange stykker tørt brænde, en halmballe, en sand- eller jordbunke.

1. På et tørt sted graves et hul, ca 25 cm dybt og 75 cm i diameter.
2. Hullet fyldes med halm. Lertingene lægges på halmen med åbningen nedad. Små ting kan lægges inden i større ting. Halm stoppes i mellemrummene.
3. Byg et pyramidebål op om lertingene. En krans af græstørv lægges udenom.
4. Milen tændes jævnt hele vejen rundt. Når der er god ild, lukkes milen hurtigt med græstørv, som skal ligge med græssiden nedad. Nederst i milen skal der være lufthuller et par steder, så ilden ikke går ud. Øverst skal der også være et par huller, så røgen kan komme ud.

5. Da milen de første timer falder sammen, skal der holdes øje med den hele tiden. Hullet lukkes straks med græstørv eller sand/jord.
6. Når milen har brændt i ca 5 timer, lukkes den helt med jord eller sand.
7. Næste dag åbnes milen langsomt. Lertingene går i stykker, hvis milen åbnes for hurtigt.
8. En god tæt mile giver helt sorte ting. Lertingene kan gvides med bivoks mens de endnu er varme. Det gør dem vandtætte.

Grydebrænding

1. I en gammel jerngryde pakkes de helt tørre lerting med halm.
2. En træplade som må brændes, lægges over åbningen, og gryden vendes.
3. Uden om gryden bygges et lille letantændeligt bål. Det tændes hele vejen rundt.
4. Langsomt lægges mere brænde på.
5. Til sidst skal hele gryden være dækket af bålet. De sidste brændestykker der lægges på, skal være store.
6. Bålet skal nu have lov til at brænde helt ned. Flyt eventuelt lidt rundt på gløderne, så der er så jævn varme som muligt.
7. Dagen efter vendes gryden. Lertingene tages ud og gvides med bivoks mens de endnu er lidt varme. Hvis tingene er blevet helt kolde, kan de varmes forsigtigt over et bål.

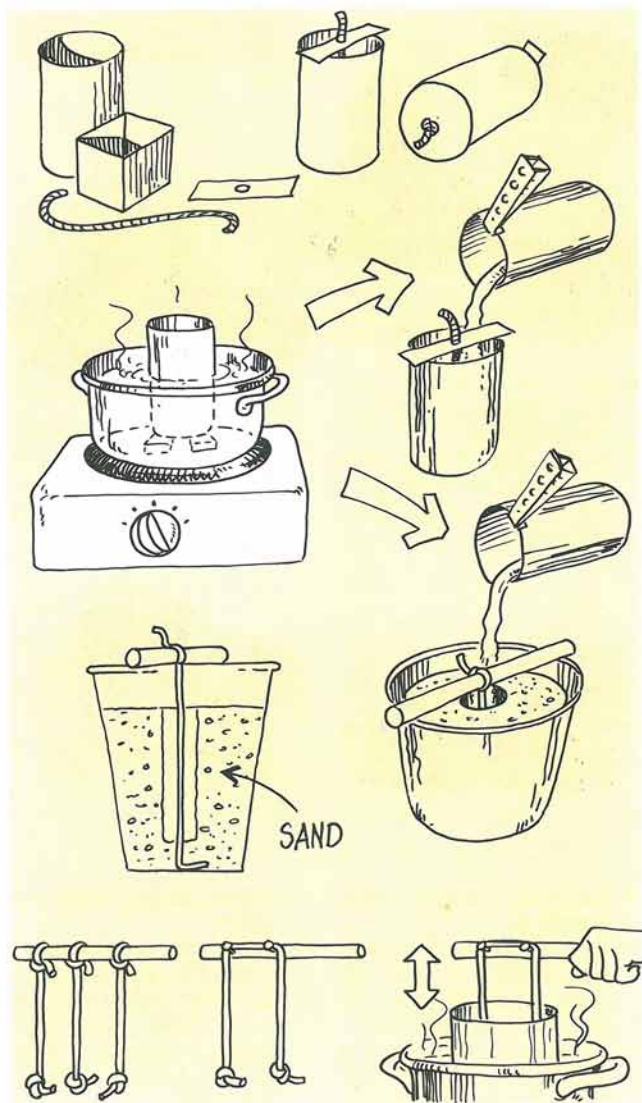
Stearinlys

Væger og lysmasse købes i en hobbyforretning. Hvis lysene skal farves, købes anilinfarve. Der bruges meget lidt farvestof: en knivspids til et kilo lysmasse.

Lysestumper kan smeltes og bruges igen. Husk at fjerne

vægerester. Væger kan flettes af bomuldsgarn. Jo tykkere lys, des tykkere væge.

Smelt altid lysmasse og lysestumper i vandbad og brug altid elkogepinde. Smeltepunktet for lysmasse er 55 grader. Lysmassen er letantændelig.

Hvis der går ild i massen, så læg låg på – brug aldrig vand – fjern gryden fra kogepladen

Støbning i form

Som støbeform kan anvendes en metaldåse. I bunden slås et hul. Når vægen er trukket igennem bindes en knude, og der sættes kraftig tape henover. På tværs af åbningen holdes vægen på plads med en pind.

Den smeltede lysmasse hældes i støbeformen. Fyld efter når lysmassen er størknet lidt.

Når det hele er afkølet, skæres knuden i bunden af. Formen varmes eventuelt lidt, og det færdige lys tages ud.

Støbning i sand

I en spand eller balje med fugtigt sand presses den facon, lyset ønskes i. Ujævnheder glettes ud.

Smeltet lysmasse hældes i. Når massen er begyndt at størkne, stikkes vægen i. Vægen snos om et stykke ståltråd eller en strikkepind. Vægen fastgøres med tape i begge ender af tråden/pinden. Husk at fylde efter med lysmasse.

Når lyset er helt afkølet, tages det op af sandet. Tråden/pinden trækkes forsigtigt ud.

Lysedykning

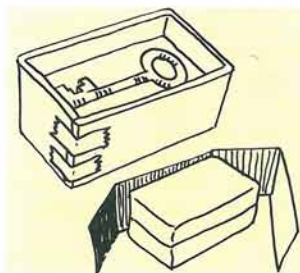
En væge fastgøres til en pind og forneden bindes et par knuder.

Vægen dyppes i den smeltede lysmasse og tages op. Når laget er størknet: dyp og tag op. Sådan fortsættes til lyset har den ønskede tykkelse.

Tinstøbning

Stangtin kan købes hos en blikkenslager. Tinnets smeltes i en ikke-loddet dåse, en lille jerngryde eller bedre i en smelteske.

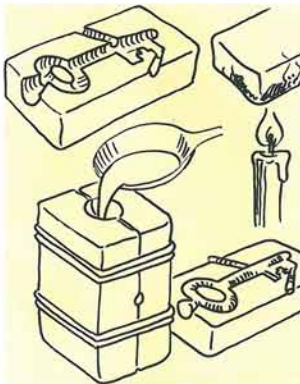
Lav en form af pap. Rør gips til en tyk grød. Fyld formen halvt. Pres den ting (fx en nøgle) der skal laves afstøbning af, halvt ned i gipsen. Lad det

tørre.

Smør gipsen med vaseline, og fyld formen op med gips. Når gipsen er størknet, tages pappet af.

Gipsformen skilles ad. Nøglen tages ud. Der laves luftkanaler med en kniv. Sod formen

indvendig med et stearinlys.

Sæt formen sammen med elastikker. Hæld flydende tin i til formen er fuld. Tinnets størkner på få minutter.

Skil formen ad. Skær eller fil støbemærker væk.

Dåsesløjd

Skaf en dåse som er ca 17 cm i højden og 10 cm i diameter. Den fås lettest på en kro eller et cafeteria.

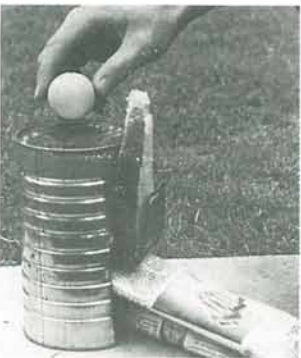
I dåsens åbne ende klippes med en pladesaks 8 cm op, to steder med 9 cm imellem.

I dåsens uåbnede ende hamres en fordybning, så den kan rumme et æg.

Det opklippede stykke bøjes op, og der stikkes fire røghuller.

Slå et æg ud i fordybningen. Sæt en franskbrødsskive fast i det opbøjede stykke.

Der fyres med fire avissider til dette lækre måltid: dåsetoast med æg.

Læder

Lædertyper

Narvlæder – hårsiden (ydersiden) af huden, hvor det naturlige overflademønster ligger.

Spaltlæder – kødsiden (indersiden) af huden, efter den er spaltet i to dele. Det er den inderste af de to dele, der hedder spaltlæder.

Nappa – blødt narvlæder.

Ruskind – narvlæder, hvor kødsiden er slebet.

Ruspalt – spaltlæder, hvor den ene eller begge sider er slebet.

Læder købes i læderhandel eller hobbyforretning. Læderet ses godt efter. Narvsiden (den blanke yderside) skal være uden alt for mange ridser og rynker. Er der for mange rynker, kan det færdige arbejde strække sig og komme ud af facon. Kødsiden (den ru inder-side) skal være fast og uden snit og fordybninger, der vil gøre læderet svagt.

Okselæder er det mest almindelige læder der findes i handelen. Det er stærkt, og det fås i forskellige tykkelser og garvninger.

Kromgarvning – giver blødt og letbøjet læder.

Vegetabilsk garvning – giver stift og hårdt læder.

Semikromgarvning – giver hårdt men bøjet læder.

Mokkasiner

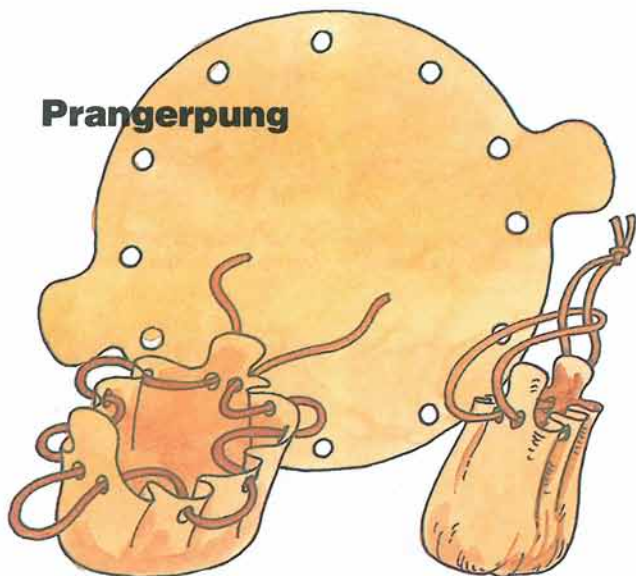
Mokkasiner laves af blødt læder, fx ruskind. Mokkasinerne holdbarhed kan forlænges ved at man syr eller limer en ekstra sål på. Ekstra sål kan laves af tykt hårdt læder eller tyndt rågummi.

Først laves et mønster af papir. Derefter laves en mokkasin af en stofrest. Mønsteret rettes til. Det tegnes af på læderet og mokkasinen skæres ud. Husk at spejlvende mønsteret til den anden fod.

Pløsen (overlæderet) sys på først med tynd lædersnøre. Hælen passes til og sys sammen med kraftig tråd, fx knaphulssilke. Hvis der sys med lædernål, er det unødvendigt at lave huller i hælappen.

Til sidst laves huller til snørebånd.

Prangerpung

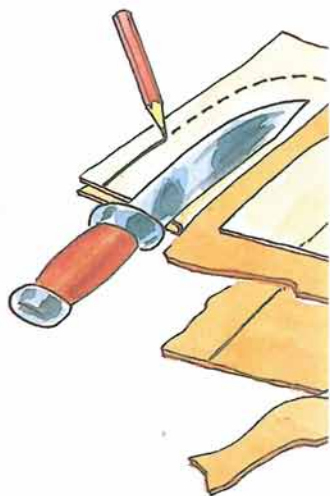

Lav en skabelon – en cirkel ca 30 cm i diameter. Husk at tegne "ørerne" på. Tegn efter skabelonen på læderet, som kan være nappa, ruskind eller ruspalt.

Klip eller skær ud.

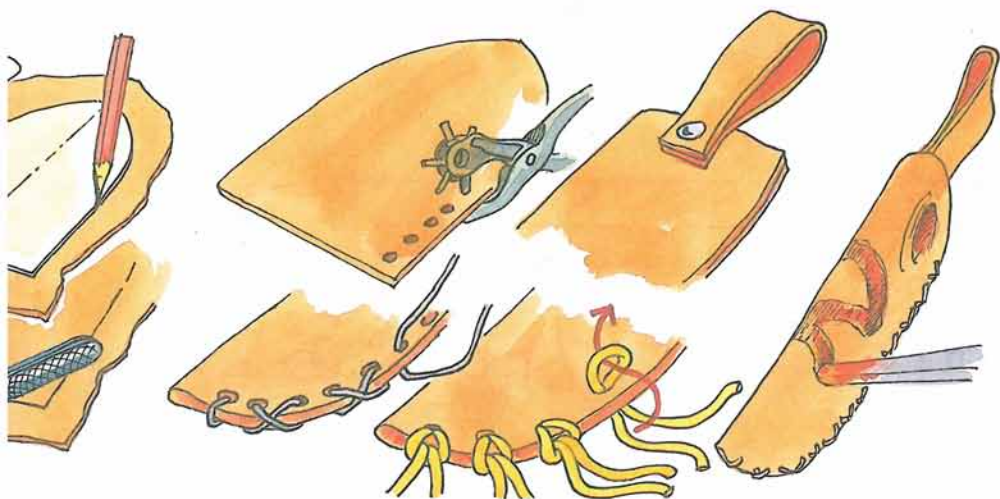
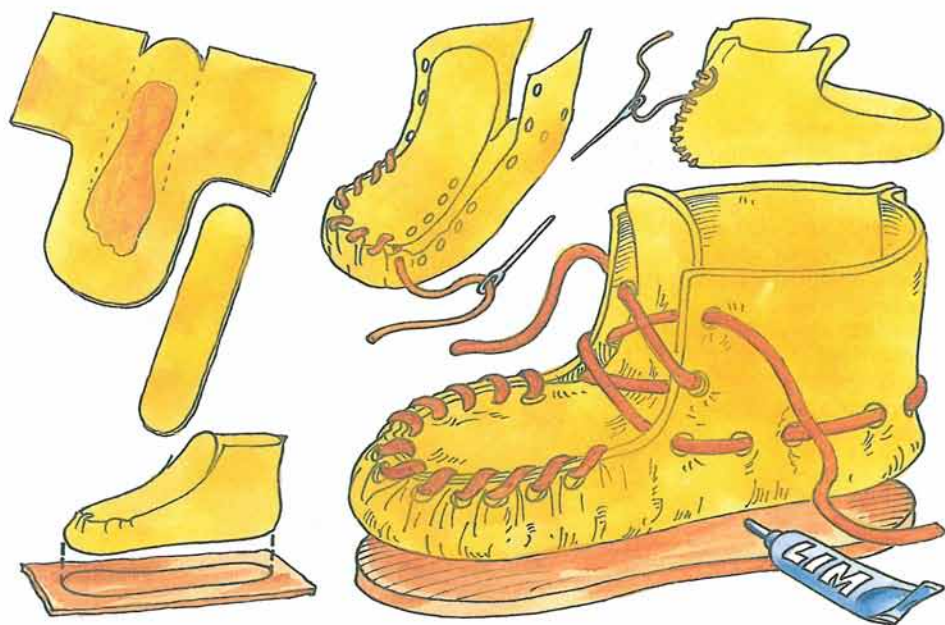
Med en hultang laves huller 1 cm inde. Der skal ikke være mere end ca 2 cm mellem hullerne. Der skal være et lige antal.

Lædersnøre trækkes gennem hullerne.

Dolkeskede

Af et stykke foldet karton laves en skabelon. Dolken lægges på, så æggen vender ud mod den åbne side af det foldede karton.

Klip skabelonen ud. Husk at der skal være plads til huller.

Tegn efter skabelonen på læderet, som skal være tykt narvlæder.

Skær modellen ud.

I kanten, lidt inde, laves

små huller med en hultang eller syl. Sy sammen med metaltråd. Trådenderne fæstnes ved at de snos om sig selv.

Med nitter sættes en strop i. Lav eventuelt en sikring.

Dolkeskeden kan dekoreres ved at man brænder motiv, navn eller lignende med en glødebrænder. Der kan også dekoreres med læderfrynser.

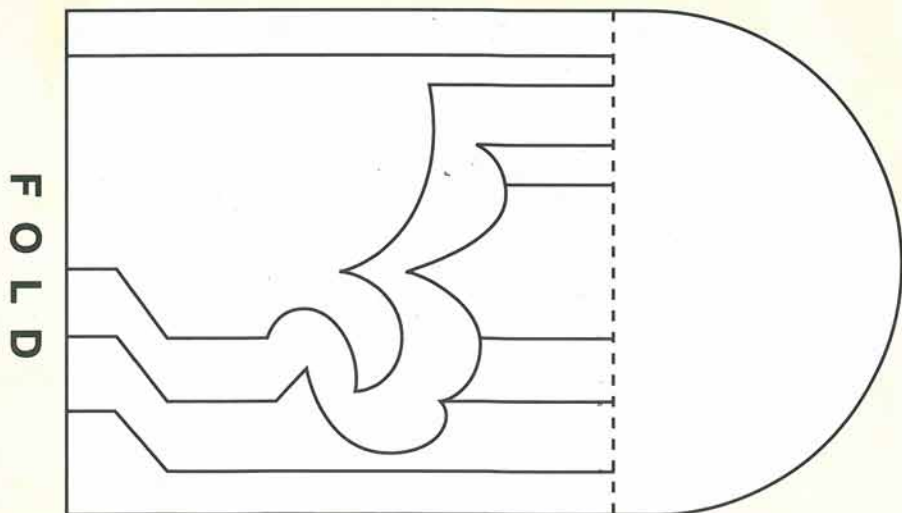
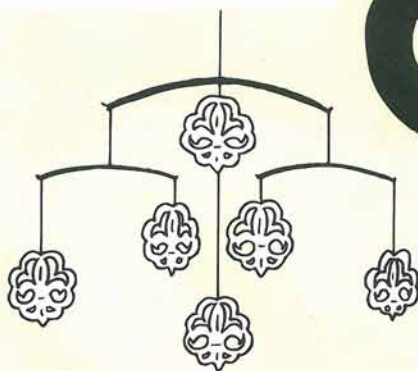
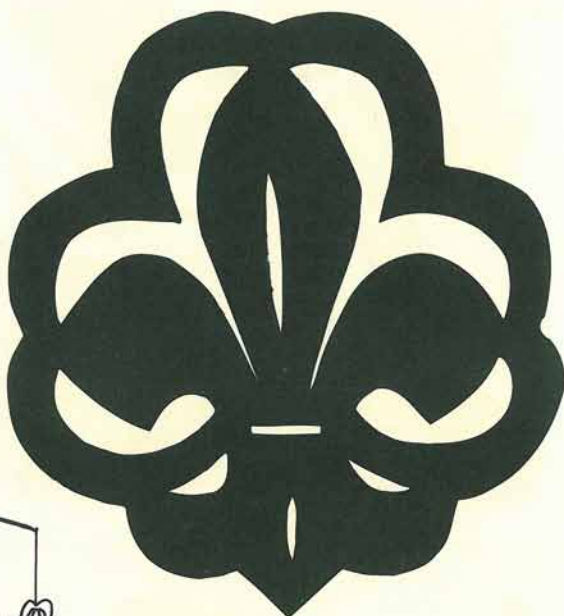
Til sidst gnides dolkeskeden med læderfedt.

Papirklip

Mobiler

Mobiler – eller uroer – er dekorative arrangementer hvor figurer i forskellige farver og faconer er hængt op i sytråd fra tynde pinde (træ eller metal), så de er i stadig bevægelse. Rigtig uro-ståltråd kan købes i en hobbyforretning.

Man kan lave simple mobiler med kun få figurer eller mere komplicerede med mange ophængningsstænger og figurer.

Mobile med korpsmærke

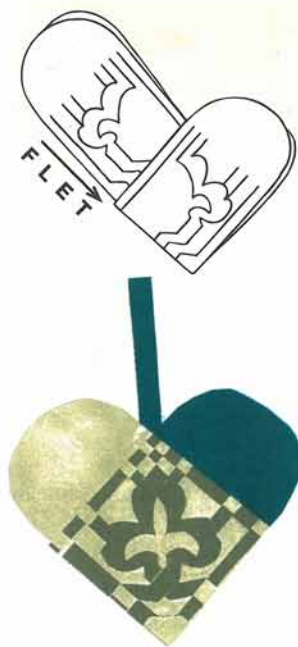
Skær eller klip korpsmærket ud i farvet karton. Der skal bruges 6 mærker til den viste model.

Man kan selv konstruere uroer med flere mærker – eller mærker i forskellige størrelser og andre farver.

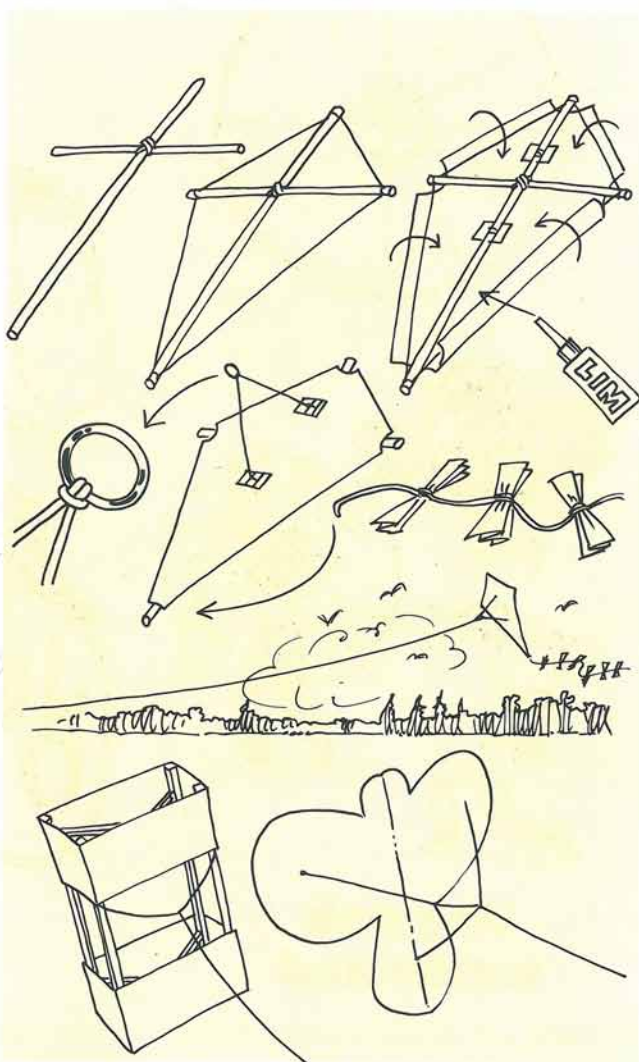
Julehjerter med korpsmærke

Julehjertet er en opgave der kræver tålmodighed. Et hjerte flettes af to ens dele. Klip den ene del i gult, den anden i blåt glanspapir (husk hver del skal være dobbelt).

Hjertet flettes som vist på tegningen; flet med en strimmel ad gangen. Hjertet kan laves i andre størrelser; jo mindre hjerte des sværere er det.

Drageflyvning

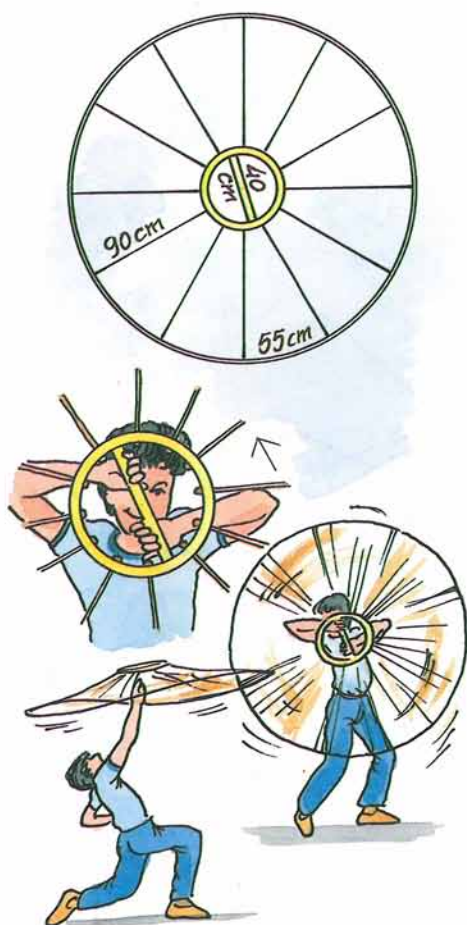

Der findes mange forskellige former for drager. Her er vist den traditionelle korsdrage, en kassedrage og en drage med form som en fugl.

Drager skal bygges af lette materialer. De skal være symmetriske. Fastgør en ring i styresnoren, så balancen kan reguleres.

Man kan sætte små lygter på

dragen og sætte den op om natten – eller hvad med et kamera der kan fotografere lejren fra luften. **Pas på elektriske ledninger.** Sæt aldrig drager op i tordenvej.

Ungarsk vandmand

Det kræver godt håndelag at lave en ungarsk vandmand – og også at bruge den.

Håndtaget i midten kan laves af en plasticring, ca 40 cm i diameter (købes i en hobbyforretning). Et stykke rundstok presses ind og fastgøres i midten.

Ydertovet skal være 7 meter kraftigt tov, som splejses sammen. De 12 "eger" kan laves af manila, der fastgøres til ringen i midten og med 55 cm's mellemrum på ydertovet.

Vil man have mere vægt på, kan man sætte træklozser med hul igennem på alle "egerne".

Lasso

En lasso kan laves af manilareb, men man kan også købe velegnede flettede reb til formålet.

I den ene ende laves en øjesplejsning (eventuelt med en kovs af metal) eller et pælestik.

Til spinning – dvs kunsten at svinge lassoen omkring sig – stående, knælende eller liggende – må tovet ikke være for langt. Der må ikke være noget "i vejen". Til lassokast skal der bruges et længere tov.

Begge dele kræver øvelse, men når man kan det, er det sjovt – og det kan bruges til opvisning, lejrbaalsunderholdning mv.